

Șantierul din centrul Petroșaniului. Constructorii Ion David, Mihai Pavel și Vintilă Albeanu, din echipa condusă de Gogu Neagoe pun temelie unui viitor bloc „de față” pe bulevardul Republicii.
Foto: Ion LEONARD

CALIFICAREA ȘI POLICALIFICAREA minerilor din abatajele mecanizate - condiție de bază a creșterii productivității muncii

Așa cum s-a stabilit la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. în vederea creșterii producției de cărbune cocsificabil și energetic pentru minele din Valea Jiului s-a trasat o sarcină expresă: plasarea unui număr de 5 000 de posturi în abataje.

Realizarea sarcinilor de plan impune, pe lângă dotarea tehnică a întreprinderilor miniere, calificarea și policalificarea forței de muncă, oameni capabili să stăpânească și să minuiască mașinile și utilajele.

Ne-am propus să aflăm cum se rezolvă acest deziderat la I.M. Lupeni. Și iată ce am aflat.

Precizăm că la I.M. Lupeni, după cum arăta tovarășul ing. Dan Surulescu, directorul întreprinderii, „peste 85 la sută din producția de cărbune se extrage cu ajutorul combinelor și a complexelor

mecanizate”. Deci mina are un avansat grad de mecanizare. Pornim de la această realitate. De la responsabilul cu probleme de învățământ, **Ioșif Furnea**, aflăm că „pro-

Acțiunea 5 000

centul de calificare al oamenilor care lucrează în abataje mecanizate este de 88-90 la sută. Numai în acest an au urmat cursurile de calificare 183 de persoane, iar până la sfârșitul anului vor fi calificați 350, în care ponderea o au minierii și mecanicii de utilaje”.

De aici desprindem o a doua concluzie: în comparație cu gradul de tehnicitate a mașinilor și utilajelor miniere, gradul calificării forței de muncă este, de asemenea, ridicat.

Având în vedere aceste două elemente gradul de mecanizare și gradul de calificare a forței de muncă, ambele destul de ridicate — indiscutabil, rezultatele întreprinderii ar trebui să fie pozitive. **Ar trebui**, pentru că în realitate situația este alta. Dacă la indicatorul productivitatea muncii în abataje lună de lună s-au înregistrat depășiri, nu același lucru s-a întâmplat și cu producția de cărbune. Productivitățile înalte în abataje se datorează, pe de o parte, mecanizării, iar pe de altă parte, gradului de calificare și policalificare a minerilor, în special a celor din abatajele mecanizate.

Este semnificativ faptul că printre cei 90 de cursanți ai

C. IOVANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

În cinstea Zilei minerului și a mării sărbători a eliberării

LA I.M. LONEA

Zile de producție mărită

Din inițiativa organizațiilor de partid în toate sectoarele productive ale I. M. Lonea sînt organizate în această săptămîină zile de producție mărită. Roadele unei asemenea inițiative: în primele două zile ale săptămîinii, cînd acțiunea s-a desfășurat în sectorul V al minei, aici s-au extras peste prevederi cîte 260 tone cărbune, astfel încît plusul pe sector, de la începutul lunii, se ridică la 1150 tone. În data de 20 iulie, „ziua de producție mărită” a fost organizată la sectorul IV al minei, unde în primul schimb s-au produs peste plan 60 tone cărbune. Inițiativa este continuată de către celelalte colective ale sectoarelor.

Brigadă cu un mare randament, cea a lui Florea Anton de la sectorul IV al minei Lonea, dă zilnic peste plan sute de tone de cărbune.

În imagine: cîțiva mineri din această brigadă la ieșirea din șut.

Foto: Gh. OLTEANU

Roade ale muncii constructorilor

LOTUL BĂRBĂTENI AL ȘANTIERULUI I.C.M.M.

Realizat: 70 la sută din sarcina anuală de investiții

În primul semestru al anului, constructorii, montorii și mecanizatorii care execută obiectivele de suprafață ale I.M. Bărbăteni au realizat peste 70 la sută din sarcina anuală de investiții. De la începutul anului pînă în prezent, aici au fost predate beneficiarului, în termen și înaintea termen, cîteva lucrări de mare însemnătate: atelierul mecanic al minei, noua baie și lămpăria, noul tablou de distribuție a energiei electrice. Au început, de asemenea, lucrările la noul funicular și la viitoarea stație de compresoare a minei, care va cuprinde un turbocompresor și alte patru compresoare L-100, de mare capacitate, care să asigure creșterea substanțială a producției de cărbune în viitori ani. S-au detașat prin contribuția adusă la succesele întregului lot formațiile de constructori conduse de betonistul Mihai Dumitru, zidarul Ion Cazacu și dulgherul Constantin Catrinoiu.

ȘANTIERUL FABRICII DE MOBILĂ DIN PETRILA

Se înalță structura de rezistență a halei principale

Pe șantierul viitoarei fabrici de mobilă din Petrila, formațiile de constructori, aparținînd Trustului de construcții industriale Timișoara, au atins un stadiu de execuție avansat: montarea primelor elemente la structura de rezistență a viitoarelor hale principale de fabricație. La fel ca și constructorii Fabricii de confecții din Vulcan, realizatorii acestui însemnat obiectiv cuprins în prevederile suplimentare de dezvoltare economico-socială ale Văii Jiului, inițiate de secretarul general al partidului, în următorii ani, sînt hotărîți să-l pună în funcțiune înainte de termen. O hotărîre confirmată de ritmul înalt de execuție alins.

În pragul dării în folosință a Fabricii de tricotaie Petroșani, muncitorii sînt pregătite, la locul de muncă, pentru a realiza în premieră în Valea Jiului, produse ale industriei ușoare.

În clișeu: maistrul Ibo-lyea Deak și viitoarea confecționeră Florica Lungu.

Foto: I. LICIU

Adunare festivă

Ieri, la Casa de cultură din Petroșani, s-a desfășurat festivitatea prilejuită de sărbătorirea „Zilei constructorilor”. Au fost prezenți constructori, montori, mecanizatori de pe toate șantierele municipiului, numeroși oameni ai muncii din celelalte unități economice.

În cadrul festivității, tovarășul **Clement Negruț**, prim-secretar al Comitetului municipal de partid Petroșani, primarul municipiului, a prezentat în fața constructorilor principalele succese obținute de vrednicele colective ale șantierele din Valea Jiului — felicitându-i cu căldură, scoțînd în evidență rolul lor

deosebit în dezvoltarea social-economică ascendentă și armonioasă a municipiului, în realizarea importantelor sarcini de investiții ce revin Văii Jiului.

Împreună cu familiile, constructorii au participat apoi la spectacolul organizat în cinstea lor de artiștii amatori ai Casei de cultură din Petroșani.

„Ziua brigadierului” la I. M. Petrila

Un util schimb de opinii

Tradiționala întîlnire dintre minierii șefi de brigadă și conducerea întreprinderii miniere Petrila „Ziua brigadierului” a avut loc joi, 20 iulie a.c. și a îmbrăcat încă din primele minute caracterul unui schimb de experiență, al unui util și interesant schimb de opinii între factorii de decizie, între cei care prin munca lor, hotărîsc soarta producției.

Ascultată cu viu interes, expunerea inginerului Vasile Drăgan, cu privire la rolul șefului de brigadă în întărirea disciplinei în formațiile de lucru, a sarcinilor și obligațiilor minerului șef de bri-

gadă, a șefului de schimb, a constituit punctul de plecare al dezbaterilor care au avut loc în continuare. Și cum această latură a activității șefilor de brigadă nu putea fi separată de activitatea productivă, bineînțeles că, cele mai numeroase intervenții au vizat, în mod deosebit, „punctul fierbinte” al minei Petrila la ora actuală — îndeplinirea integrală a sarcinilor planificate pe luna iulie, „punct fierbinte” pentru că minierii Petrilei, de regulă constanți în realizarea și depășirea planului, înregistrează în 20 iulie un minus de 3700 de tone.

O problemă stringentă în jurul căreia s-au purtat discuții aprinse a fost activitatea electromecanică pentru îmbunătățirea căreia minierii șefi de brigadă **Francisc Bartha**, **Ștefan Purice** și **Nicolae Nedelcu**, ca să amintim doar cîțiva dintre ei, au făcut propuneri interesante. În primul rînd pentru evidențierea strictă a lucrului efectuat la locurile de muncă — reparații, revizii, montări sau demontări de utilaje — sub semnătura șefului de brigadă

Dorin GHEȚA

● (Continuare în pag. a 2-a)

Vă informăm

MUNCA PATRIOTICĂ.

Personalul TESA de la secția de preparare Coroești a participat, ieri, la o acțiune de muncă patriotică pe șantierul blocului M1, din noul centru civic al municipiului, în vederea dării în folosință mai repede a obiectivului. (C.I.)

EXCURSII. În aceste zile la sediul O.J.T. Petroșani se fac înscrieri pentru o excursie cu autocarul pe Transfăgărășan, precum și pentru alcătuirea unui nou grup care să pornească începînd de la 15 august în turul României, o excursie care va dura 10 zile. (M.P.)

„PENTRU IUBIRE, MUZICĂ ȘI PRIETENIE” se intitulază spectacolul ce va avea loc, în ziua de 29 iulie, la clubul sindicatelor

din Vulcan. Spectacolul va fi susținut de grupul vocal-instrumental „Color”, constituit din amatori formațiilor artistice ale întreprinderilor economice din orașul Vulcan. În această săptămîină, se fac ultimele pregătiri în cadrul repetițiilor generale ce au loc la clubul din localitate. (C. GRAURE)

vă informăm

Pregătiri pentru

Salonul municipal al umorului

Cenaclul caricaturiştilor din Petroșani „Spiritul a-dincului” pregătește intens „Salonul municipal al umorului”, manifestare artistică din cadrul celor dedicate Zilei minerului. În ultima ședință de cenaclu s-au discutat problemele de organizare și afișul, așteptându-se în continuare noi lucrări din partea caricaturiştilor din municipiul nostru (dimensiuni: 100 x 70, 70 x 50, 35 x 50, 25 x 35 cm, cașerete) până în ziua de 25 iulie, ora 18, când, la Casa de cultură a sindicatelor din Petroșani se va desfășura o nouă ședință de lucru. Lucrările reținute vor fi prezentate în cadrul unei expoziții găz-

duite de Casa de cultură a sindicatelor din Petroșani (5-13 august) și Clubul sindicatelor din Petrița (14-21 august). Manifestarea pe plan municipal se vrea un prolog al „Salonului de toamnă al umorului”, patronat de Comitetul județean de cultură și educație socialistă, Consiliul municipal de educație politică și cultură socialistă, Filiala U.A.P. și Muzeul mineritului din Petroșani. La această amplă vernisare a caricaturii românești, sub genericul „Caricatura anului 2001”, vor participa alături de ascuțitele condeie din Vale, peste 60 de caricaturişti de renume din întreaga țară. (I.V.)

Instantaneu din Secția de înghețată a Fabricii de produse lactate din Liuzeni - Petroșani.

Foto: Ion, LICIU

Legumele - cale sigură spre sănătate

„Toate bolile încep de la masă. Omul este ceea ce mănâncă. Simplificați-vă mesele și vă veți bucura de o sănătate bună și de o viață lungă...”
(concepție indiană)

Bogăția și varietatea produselor alimentare care de care mai apetisante pe de o parte, și faptul că omul zilelor noastre este în permanent război cu timpul, pe de altă parte fac să uităm uneori că și alimentația este un capital al vieții care necesită multă rațiune. Ținând cont de sezon, va trebui să începem cu cel mai colorat sortiment - legumele și zarzavaturile. Banale la prima vedere legumele sunt în realitate **secretul sănătății**. Legumele crude au o acțiune vindecătoare uimitoare, dar trebuie pregătite corect. Ele nu sînt suportate, produc balonări dacă efectul lor alcalinizant e distrus prin adăugirea de acizi (oțet, lămâie) sau zahăr (foarte acidifiant). Legumele crude se servesc mărunțite fin. Se poate adăuga foarte puțin ulei de floarea soarelui, iaurt sau lapte acru. Unii pretind că stomacul sau ficatul nu suportă legumele crude. Practica arată că, dimpotrivă, tocmai ele se asimilează mai ușor și contribuie la vindecarea mai rapidă chiar a ulcerului gastric deschis. Legumele fierte nu mai au valoare calorică nutritivă. De aceea, fierberea în aburi a legumelor prezintă avantajul față de fierberea în apă pentru că se păstrează o cantitate mai mare de vitamine și săruri minerale. Astfel, cartoful curățat fiert în apă pierde circa 21 la sută din sărurile minerale, pe cînd fiert în aburi numai 7 la sută. Spanacul fiert în apă pierde o mică cantitate din vitamina C

și păstrează în întregime vitamina A. Legumele înăbușite în vas acoperit cu puțină apă în care se adaugă puțin unt sau ulei sînt recomandate în meniurile pentru copii, bătrîni și bolnavi. În modul acesta se pierd mai puțin substanțe nutritive decît la fierberea obișnuită. Or, este știut că legumele

Alimentația rațională

sînt importante tocmai prin vitaminele și substanțele minerale pe care le conțin. Totuși, dintre cei trei factori nutritivi - proteine, lipide, glucide - cele din urmă au determinat o clasificare a legumelor în: legume cu 5 la sută HC - salata, dovleceii, roșiile, vinetele, castraveții, verdețurile; legume cu 10 la sută HC (glucide) - fasolea verde, ceapa, bamele, morcovii, prazul, sfecla, mazărea verde, carotele; legume cu 15-20 la sută HC - cartofi, hrean, fasole uscată, linte, mazărea uscată. Proteinele sînt prezente în cantități reduse, cu excepția legumelor uscate unde proporția este crescută. Lipidele se găsesc în proporție scăzută, exceptînd semințele oleaginoase. În ceea ce privește valoarea calorică a legumelor, dăm cîteva exemple raportate la 100 g: ardei iute - 24 cal/100 g; cartofi - 85 cal/100 g; conopidă - 13 cal/100 g; fasole verde - 35 cal/100 g;

44 cal/100 g; pătrunjel - 50 cal/100 g; roșii - 23 cal/100 g; fasole uscată - 350 cal/100 g; mazărea uscată - 354 cal/100 g.

Dintre vitamine, cantități importante de vitamina C sînt în frunzele de varză, ardei, roșii, cartofi, ceapă crudă. Vitamina A se află în legumele intens colorate - morcovi, carote, ridichi, vitamina K în spanac, lobodă, urzici, salată, vitamina B în fasole, mazărea, cartofi, sfeclă roșie, varză, spanac, salată. Dar, pe lângă valoarea vitaminică și nutritivă, interesantă este și valoarea terapeutică a legumelor. Astfel, sînt **aperitive** - felina, mazărea, cicoarea; **depurative** - ridichiile, salata verde, păpădia; **diuretice** - sparanghel, prazul, felina, măcrișul; **vermifuge** - usturoiul, ceapa, varza; **emoliente** - spanacul, măcrișul, lăptuștile, prazul, ceapa, carotele; **expectorante** - varza roșie; **colagoge** - prazul, anghinora.

Deși, așa cum reiese din cele prezentate, legumele nu au valoare calorică mare, ele ajută la realizarea unui regim biologic integral, completînd așa numitele „calorii goale”. Mulți dintre noi înțelegem greșit cuvîntul regim constituind un punct de alarmă. Nu, regimul biologic integral nu pretinde renunțarea la plăcerile vieții, ci ne face să gustăm într-adevăr viața prin sănătate.

Vicența URSEI,
asistent dietetician

● (Urmare din pag. I)

primei promoții de policalificare, care și va încheia cursurile în vara aceasta, se numără mineri ca Ion Sălăgean, Constantin Nichita, Ioan Solomon, Constantin Popa, Aurelian Manda, Ioan Filip, Iosif Ambrus, Gheorghe Bejan, sau alții mai noi printre care Francisc Balasz, Gheorghe Romancesco, Petru Solok, despre ale căror brîgăzi s-a vorbit de nenumărate ori ca exemple în obținerea unor productivități sporite.

Mergem mai departe pe firul analizei. Productivitatea pe mină nu s-a realizat în nici una din lunile acestui an, ceea ce a determinat o rămînire sub plan considerabilă la producția de cărbune extras.

Care este de fapt, explicația? Una singură: **plasa-re necorespunzătoare a posturilor în abataje** conform planului stabilit de C.M.V.J. din care minei Lupeni îi revine un număr de 960 de posturi.

Un util schimb de opinii

● (Urmare din pag. I)

sau a șefului de schimb să se menționeze, în carnetele purtate de muncitorii electromecanici, lucrarea executată și calitatea acesteia. Pentru a elimina orice suspiciune în ceea ce privește folosirea integrală a timpului de lucru și „încărcarea” uniformă a electroiăcătuișilor, munca acestora să fie normată în funcție de vechimea și gradul lor de calificare, de pregătire. Bineînțeles, același sistem să se aplice și altor categorii de muncitori din regiie. Vorbind de respectarea timpului de lucru au fost formulate critici, problema fiind privită autocritic, în legătură cu abaterile existente în acest sens chiar și în cadrul formațiilor direct productive. Totodată, s-a insistat pe necesitatea aprovizionării ritmice a locurilor de muncă cu materialele necesare grupeelor și piesele de schimb pentru intervențiile electromeca-

nice, pe asigurarea aerului comprimat pentru buna funcționare a utilajelor pneumatice. Un accent deosebit s-a pus și pe folosirea la capacitatea nominală a tuturor utilajelor din dotare, pe înțreținerea și exploatarea lor rațională.

Apelul făcut de directorul minei, ing. Aurel Brînduș, de președintele comitetului sindicatului, Gheorghe Cojocaru, ca luna iulie să fie încheiată cu sarcinile de plan realizate și chiar depășite a fost primit de participanții la „Ziua brigadierului” ca o sarcină pentru îndeplinirea căreia minierii șefi de brigadă s-au angajat să nu precupească nici un efort, să depună toate strădanile astfel încît mina să-și recucere locul printre întreprinderile fruntașe din bazinul nostru carbosifer.

În încheiere, a luat cuvîntul tovarășul Filip Lazăr, secretar al Comitetului municipal de partid Petroșani.

Răspundem

● **AUREL BLĂNARU, Vulcan.** Dovezile pe care le aveți trebuie aduse la cunoștința conducerii I.C.S.M. Vulcan. Altfel, faptele se învecchesc, este mai greu de restabilit adevărul.

● **GISEL CALINOIU, Petroșani.** Vă mulțumim pentru aprecieri și urări de sănătate. Am transmis sugestiile dumneavoastră celor în drept.

● **GEORGETA ANGHELESCU, Petroșani.** Comerțul stradal constituie totuși o modalitate, și încă eficientă de a asigura servirea cetățenilor. Rău este însă că uneori se mai întîmplă abateri de

la normele civilizate de servire. Atunci cînd le întîlnim să le semnalam cu promptitudine organelor menite să ia măsuri în consecință.

● **ANONIM, Petroșani:** Sesiunea despre „omul care locuiește în mai multe apartamente”, nu s-a confirmat. S-au confirmat însă intențiile calomnioase...

● **WILHELM LOJADI, Petroșani.** Așteptăm răspunsul conducerii în reprinderii comerciale vizate.

● **ILIE C. GHEORGHE, Uricani:** De la compartimentul financiar al minei am primit răspuns că începînd cu luna trecută primii diferența de bani ce vi se cuvine în funcția de vechimea dv recalculează.

Diferențele la productivitatea muncii pe întreprindere față de cea obținută în abataje demonstrează menținerea unui efectiv încă ridicat la activitățile auxiliare, în detrimentul producției de cărbune. De ce? Pentru că în aceste compartimente or-

lucrul, în primul rînd, de completare a efectivului direct productiv. „Abia după 20 august - arăta directorul minei - ne vom realiza planul posturilor plasate în abataje. Pînă atunci vor fi îmbunătățite simțitor condițiile la deservire și

Contraste

CIND STAPINA NU-
I ACASA

Mai zilele trecute, lui Mihaly Gaifi, în vîrstă de 50 de ani, minier la sectorul II al minei Uricani, i-a plecat soția în concediu. Bucuros nevoie mare că și-a redobîndit „libertatea”, omul nostru a plecat să-și caute o nouă „soață” care s-o înlocuiască pe cea legitimă, pe timpul concediului. Și uite așa tînăra Carolina B. din Lupeni, soție și ea, și mamă a 3 copii, a acceptat să-l scape de singurătate. **C h e f u l** și conviețuirea în doi a ținut cîteva zile, timp în care Mihaly G. a uitat de serviciu, iar Carolina B. de cei trei copii care o așteptau acasă. Cum însă răbdarea vecinilor, intoxicați de muzică și gălăgie ajunsese la limită, cei doi s-au trezit, cu mișia în prag. Și uite așa, „love story-ul” de pe Aleea Florilor s-a soldat cu două amenzi usturătoare. Deh, distrația costă!

UN VINATOR „SUSPECT”

Așa le-a părut sătenilor Zgharia Neica și Ion Megoi din satul Fizești, comuna Pui, un tîner mai mult copil ce umbla cu două puști în spate prin codrii Retezatului. Sesiunea de îndată organele de miliție din orașul Uricani, aceștia au contribuit la reținerea minorului Petru Diaconu, în vîrstă de 17 ani, din București care furase din casa părintească armele de vîntătoare și de tir ale tatălui, cu scopul de a vîna... cocoși de munte.

NERO DIN VALEA DE BRAZI

Foc de minios, Aurel Dinea din Valea de Brazi, după ce se întorsese acasă cu mai multe țuici ce i se urcau năbădăos la cap, a hotărît nici mai mult nici mai puțin decît să-și dea foc casei. Cum soția și copiii l-au împiedicat n-a rămas păgubaș, deoarece profînd de un moment de neatenție din partea lor a pus singur foc grajdului din curte. Și uite așa s-a prăpădit bunătatea de grajd și finul pentru vite, în vreme ce „fericitul” Nero privea cu satisfacție flăcările. S-a trezit la miliție unde a fost „ars” și el cu o amendă de 500 de lei.

Marica PREDOȘANU,
cu sorișii din Miliției
Uricani

Imagine de la noul magazin de încălțăminte nr. 14 din Petrița.

Foto: Ion LEONARD

Calificarea și policalificarea minerilor

ganizarea muncii nu corespunde cerințelor. Ar fi fost necesară o mai mare mecanizare a unor lucrări de deservire, în special, care să permită reducerea personalului și, orientarea sa spre fronturile de producție, fără însă a neglija această activitate, care în final se repercutează tot asupra producției.

Cum se prezintă situația pe luna iulie pînă în momentul de față?

Dacă în semestrul I situația sa era așa cum am arătat mai sus, în semestrul II s-au

întreținere, activități pe care nu le putem neglija, iar coeficientul de prezență va crește întrucît vor dispărea unele concedii motivate, solicitate de oamenii care urmează diferite cursuri și școli pentru ridicarea nivelului profesional. Odată atinsă cifra planificată planul va putea fi realizat deoarece efectivul a fost gândit în funcție de structurile pe genuri de lucrări, iar nivelul înalt al productivității muncii în abataje ne dă certitudinea realizării și la ceilalți indicatori”.

Interlocutorul nostru a avut în vedere și nivelul de pregătire al minerilor, mai ales a celor din abatajele mecanizate, condiție indispensabilă în realizarea sarcinilor de plan.

Tocmai de aceea, ca și pînă acum, sînt organizate în continuare noi cursuri de calificare și policalificare, atît pentru muncitorii mai vechi, cît și pentru cei care au pășit mai recent pe porțile întreprinderii sau vor veni de acum încolo. Pentru că minele de mine numai așa va putea fi capabil să exploateze în cele mai bune condiții un utilaj - dacă posedă cunoștințele necesare atît a exploatarei lui rațională, a reparării, dar mai ales preîntîmpinării posibilităților defecțiuni.

În relația producție - productivitatea muncii - policalificare, condiția sine qua non este policalificarea forței de muncă pentru toate genurile de lucrări, astfel încît minele să aibă cunoștințe multiple, să devină un adevărat minier-tehnician.

LITERATURĂ · Literatură · LITERATURĂ · Literatură ·

Om cu palme cit un cer

Omul meu cu palme cit un cer
Miruit de zborul ciocirlii,
Te-am văzut, în noul cartier,
Undeva, în vârful schelăriei;
Iscodeai amurgul, scuturat
Peste străzi uitate în rugină,
Surzind chenarului turnat
Dintr-o plămădeală de lumină.
Rostuind la salbe, te-am văzut
Peste văi cu albe margarete,
Drumuri lungi prin care am trecut
Amîndoi, cuprinși de-aceeași sete;
Prin vâpăi ori ascușiș de ger,
Din fundații pînă-n turnul minei,
Pe rotundul țării șantier
Veșnic pionier, ne-nfrînt, Luminei.
Omul meu cu palme cit un cer,
Drag constructor îmbibat cu soare,
În peisajul verii, florifer,
Vin spre tine ca o sărbătoare;
Prin ferestre mari de calendar
Scris, cu diamante, pe ierbine,
Pentru numele tău legendar
Îți închin ofrande, omule,
Tu ziditor de bine!

Mircea GORUN

Din visare...

Muma ta mîna,
Se strîmbă la tine
Îți calcă în pas,
Ți-arată mai des colții
Te face mai aprig, mai dur.
Și-a luat din trudă,
din beznă lumina,
Te-nvăluie-n sori și,
totuși nu-i rea
Că lasă pe drum
o rază din ea.

TACHIȚA IONAȘCU
muncitor

În umbra zidurilor

Aici, la poale de Carpați
în umbra zidurilor uitate de timp
ale Sarmizegetusei
reueșc să mă contopesc cu pămîntul.
Aici, unde vîntul
aduce din negura vremurilor
baladele ce timpul
nu le poate șterge niciodată
m-am născut eu,
de aici am băut pentru prima oară,
din izvorul bărbăției, puterii, curajului.
Aici mi s-a născut dorința
de a pași temeinic în viață,
de a lua din căldura și lumina soarelui,
oferind-o celor din neamul meu.
Da! Aici m-am născut eu.

Iancu CEUȚA
frigolehristDin creația membrilor
cenaclului literar

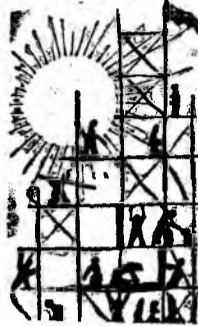
„Panait Istrati” – Valea Jiului

OMAGIU

Vă mulțumim prieteni zidari,
Vouă, oameni buni și meșteri mari,
Care-ați venit pe ulița copilăriei mele
Și i-ați crescut mîndria sus pe schele.
Vă mulțumesc pentru aceste dimineți,
Ce oglindesc în soare rubinul din pereți,
Pentru casele mindre și noi
În care clădiți bunătațea din voi!...

Ioan CHIRAȘ
tipografSimțim mai
aproape cerul

Aici, tenta albului
e albastră.
Aerul apăsă incins,
Plămîni dor de secetă.
Aburii fumegă din carne;
Aici, nopțile
sînt veșnice...
Din miezul lor lăpeșile
adună lacom jarul –
Jarul diamantelor.
Pietrele se coc în spuză
Căldă de luceferi,
la suprafață.
Aici, luceferii
n-au cer...
Plăile cad fierbinți
Din bolta senină
A frunțiilor
Aici, asudăm, gîndim,
iubim,
Simțim mai aproape
cerul,
Noi bărbații chemați
aici, departe,
Să cuprindem buchete
de lumină,
Cu brațe noduroase
sugrumăm
Plasma întunericii,
Aici, unde soarele
a conservat
În vele de întuneric,
Timpul.

Augustin ȚANCA
iăcăuș

Stare

Nu ridică privirea
de pe acest anotimp alb,
ochiul șarpelui așteaptă
cumplitele dezghețuri;
umbrele irizate
de sărutul lunii
au înghețat în contur,
zidul cu strigat
spre cer...

Doru ROMAN,
medic

Același...

Te-am văzut iarăși,
așa cum erai,
Am ascultat pașii –
mergeau din nou
spre bărbăție.
Ochii minții
înghebau undeva
frămîntarea Jiului
mărei consens
cu nemurirea sfîntă
a acelor pași.
Am văzut muntele.
Mă privea mîhnit,
ca un învins,
el, puternicul.
Prin labirintul curajului,
cu fantezie de artist,
biruie, sculptînd abisuri,
Omul.

Iulian ANTOCE
elev

Sens

Ziua întreagă am auzit lupta din Vale
Și cînd, spre seară, printre chipuri în salopetă
Am coborît pe pilnia ochiului
Soare străvechi se ascundea după sîsturi.
De fiecare dată, totul pare schimbat,
Despre noi e poteci, faptele noi vorbesc.
Curge adevărul șuvoi printre negrele forme
Făcîndu-se uitat începutul.
Stăm drepti între maluri de lut învechit
Și-n noaptea cu stelele-aparte
Nenumărate șemne ne cad pe pleoape
Cînd turmele luminii pasc muguri din palme.

Ion Pascal VLAD

Vîntul aducea dinspre
pădure, miresme de
ierburi umede. Sa-
tul alerga pe marginea șo-
selei, înălțîndu-și acoperișu-
rile caselor ca două parale
învăpăiate sub scăpă-
tarea soarelui. Baba Veta
ieșise în poarta micii sale
gospodării și se așezase pe
banca din umbra dudului
ce sprijinea gardul curții.
Dăduse de mîncare la pă-
sări și le lăsase porția des-
chisă deasupra scărișoarei.
„Pînă se linișesc găinișe,
stau și eu o firă la poartă”,
își zise. „Poate vine moșu
meu mai în grabă”. Cu mîi-
nile mici și uscate, așezate
cruce în poală, peste șor-
țul negru, părea icoana
Sfîntei Vineri din basmele
copilăriei. Un scrișnet de
frînă, fiind pe asfaltul încins,
o făcu să tresară. Ochi
scrutător, miopi, cău-
tau la omul îmbrăcat pes-
triș, ca o pîrchiță, ce se
„prăvălește” către ea din
mașina elegantă. Baba Veta
știa căte și nu-i fusese
greu să deslușească numă-
rul străin al mașinii, dar
nu-și putea explica de ce
bărbatul acela tînar, mare
cît un munte, venea zim-
bind.

– Buna sera, matusica!
– Bună să-ți fie... răspun-
se ea, și așteptă.
– Matusica draga, rog
am fromos dai la noi puțin a-
pa de beut. Dacă este rece,
de la fontana... te rogam...
– Ieste, maică, apa la noi

SCHITĂ

te?...
– Bunica mia povestește
fost la Romania multe ori.
Eu venit cîntam muzică folk
și plac aici – continuă el
cu un ton profund melancolic.

e bună, e afundă fîntina...
S e sculă de pe bancă
și împinse poarta,
arătîndu-i fîntina.
Străinul, se întoarse la ma-
șină, luă o ploscă de alu-
miniu și porni spre curte
în urma babei Veta. Lîngă
ghizdurile fîntinii îi făcu
semn bătrîni să-l lase pe el
să scoată apa. După ce
bău și-și umplu plosca,
străinul se aplecă din nou
spre bătrînă:
– Molțamim fromos!, se
întoarse el către locul unde
credea că a rămas bă-
trîna, dar locul era gol.
Baba Veta intrase în
cuhnie și luase, din blidul
acoperit cu un șervet alb,
niște pere mari, aurii, par-
că pictate. Veni cu ele de
le întinse străinului.
– la maică, Ji-or prinde
bine la drum. Bag-sama, că
vii de departe. Ai mai fost
pe la noi de știi româneș-

P use plosca jos, apoi
luă din mîna bătrî-
nii perele îndesîndu-
le în buzunarele pantalo-
nilor. Brusc, se repezi cu
mîinile mari în umerii babei
Veta și o sărută pe obraji
crestați de urmele anilor și
necazurilor. Baba Veta ră-
mase pironită de gest și
două cristale mici se zbă-
tură sub pleoapele ochilor,
pînă picurară pe șervetul
alb în care se odihnise au-
ruș perelor.

– Molțamim fromos!, mai
zise străinul – dînd să ple-
ce. Romania este fara ospitalier... și mai adăugă o
vorbă.
Baba Veta nu înțelese

ultimul cuvînt, bănuia însă
că străinul, prin sensul lui,
îi cerea să se odihnească.
Îi făcu semn, cu brațul spre
ușa cuhnei, și îi zise:
– Intră, dacă vrei să te
hodiești. În sala mare îi
răcoare!...

Străinul pricepu că e
poftit în casă și por-
ni în urma bătrîni,
negăsînd însă explicația in-
vitației. Trecuse pragul bu-
cătăriei curată ca un pa-
har. Apoi trecu alt prag și
se pomeni într-o cameră
înfiorată de acoperituri, de
covoare, de ștergere șesute
cu dichis. Privea uitit la
bogăția de culori, la lucră-
tura artistică, fină, și sim-
țea cum creșe în el o emo-
ție puternică; emoția clipei
cînd constata că a venit
primăvara. Musafirul Babei
Veta cerceta, cu ochi de
cunoscător, interiorul ace-
stei camere, venită parcă să

confirme existența plaiului
Miorișei. Înarmurît, pri-
vea țesăturile, le pipăia. Îi
aduse aminte, a cîtît unde-
va, că operele nu sînt fru-
moase, nu supraviețuiesc
decît în măsura în care
creatorul le-a insuflat o fă-
rimă de viață, ruptă din
propria lui existență. Ceea
ce avea acum în fața ochi-
lor era artă pură. Se așeză
pe scaunul oferit de bătrî-
na, și glasul lui tremura
ciudat cînd vorbi din nou:
– Matusica draga, nu vin-
deți la mine covor așa
fromos?... Platim banii mul-
ți!

– Nu vind, maică. Am
copii și nepoți. Sînt la o-
rașă... Sînt făcute pentru ei...
Acum nu mai am vederi ca
să țas alte... Dumitale îi
plac, dar lor... Acum au
covoare persane... O să le ia
tot ei, însă, după ce eu și
moșu ne ducem să ne hodi-
nim... C-așa-i lumea, pier
și naște...
Străinul, mai cîntemplă
cîteva minute comoara, a-
poi se sculă, fără să insi-
ste. Își dorea covorul pen-
tru el, dar...

B aba Veta ghici în pri-
virele străinului pă-
rerea de rău și res-
pectul pentru munca ei de-o
viață, și zîmbi copleșit.
Hotărîtă să-l răsplătească,
deschise un dulap și cu mîi-
ni tremurînde scoase din
grămada de ștergere, fru-
mos împăturite, unul mare,
țesut în „motiv național”,

cu culorile roșu, galben și
albastru, și îl întinse omului
ce sta în fața ei.
– Ia-l, omule! Ți-l dăru-
șesc, pentru bucuria ce mi-ai
făcut... Chipuș ei semă-
na cu soarele în asfințit.
– Molțamesc, matusica!...
Dar nu trebuie, nu...! Nu
pot să primesc!... Nu pot!...
și vocea străinului se frînse.
– Ba, oi să-l primești!
Baba Veta îl prinse de mîi-
ni și-l privi cu insistență în
străfundul sufletului. Ai să-l
iei, și-ai să-l duci cu dum-
neata, acolo, să-ți aduci a-
minte, din cînd în cînd, de
țara noastră!...

Străinul, primi darul, ca
pe-o floare rară, și îi mul-
țumi bătrîni numai cu o-
chii. Plecă spre mașină, cu
perle, cu ștergarul, cu chi-
pul Sfîntei Vineri în suflet.
Înainte de a se urca la vo-
lan, se înclină încă o dată.
O mul porni motorul
mașinii și demar-
pierzîndu-se ca o
săgeată în inserarea albas-
tră. Ducea cu el o filă de
istorie, o filă în care gene-
rațiile trecute și-au scris
gîndirea și dragos'eă de
neam, pentru generațiile vi-
itoare, destăinînd popoa-
relor că „arta e păstrăoa-
rea obîrșiei lor”.

– „România nu este nu-
mai o țară ospitalieră ci și
o existență ce se leagă din
tată în fiu, din generație
în generație”, – gîndi el
în limba sa.

Maria DINCĂ

